

sig paa at besvare dette Spørgsmaal. Længe efterat denne Interpellation havde været stillet, og Rigsdagen var gaaet fra hinanden, blev der paa den før af mig omtalte skriftlige Forespørgsel afgivet en Resolution, som gik ud paa, at Justitsministeriet ikke troede at kunne indlade sig paa at fremsætte nogen almindelig Fortolkning af den paagældende Bestemmelse. Foruden at det nu i Henhold til § 2 er ligesom forbudt vedkommende Arbeidere, at udføre saadanne Arbejder, som vise sig udenfor Huset eller ere forbundne med Larm, er det, ogsaa eftersom Sagen for Dieblicket staaer, overordentlig misligt og uovelig for dem at tillade sig at begynde paa Arbejder indenfor Huset eller paa saadanne Arbejder, som ikke medføre nogen Larm, idet de ikke paa Grund af den Ubestemthed, der nu er kommen ind, og som formeentlig ikke for forelaae saa klart, som den nu ligger for Dagen, vide, om Saadant er dem tilladt eller ikke, hyisaarsag det er dobbelt uønskeligt, at man kommer ud af denne Uvisshed og Uklarhed. Under den nævnte Forespørgsel, som jeg tillod mig at stille, blev Spørgsmaalet ved den Fortolkning, som den ærede Justitsminister gav det, gjort langt mere tvivlsomt end tidligere, idet han sagde, at, naar der i Loven staaer Arbejder, som vise sig udenfor Huset, kunde derved, foruden udbvendige Arbejder, ogsaa forstaaes indvendige Arbejder, der kunde sees udenfra. Men man vil let see, at dette gjør, at det næsten vil være umuligt for mange Næringsdrivende, at røre sig til det Allermindste. Denne Fortolkning staaer ogsaa aldeles i Strid med den Fortolkning, som blev given af det paagældende Sted af Regjeringen, da Loven blev forelagt til Stændernes Overvejelse; thi i Motiverne til Lovudkastet staaer der ustrykkeligt, at ifølge denne Bestemmelse er den hele Næringsvirksomhed, som indskrænker sig inden Husets Grændser, udenfor Lovens Forbud; det blev dengang sagt at være Meningen, at de Arbejder, der indskrænke sig indenfor Husets Grændser, vare udenfor Lovens Forbud, saa at det altsaa er en ganske modsat Fortolkning, den ærede Justitsminister giver, naar han siger, at ogsaa saadanne Arbejder, der udføres indenfor Huset, naar Noget uden-

for kan see dem, ere forbudte. Den store Ulempe og Gene, som derved var fremkaldt for en talrig Deel af Arbeidsklassen, og i Særdeleshed for den Deel af Arbeidsklassen, hvis Arbejde er af den Natur, at den en Deel af Aaret, nemlig Vinteren, er forhindret fra at kunne fortjene Noget, har overbevist mig om Nødvendigheden af at forsøge paa, om det ikke maatte findes at være rigtigt og retfærdigt, at tillade denne Deel af Arbeidsklassen at anvende sine Kræfter, naa r og hvor den vilde, ifald det ikke aabenbart maatte erkjendes at stride mod højere Hensyn. Jeg for mit Vedkommende har holdt mig overbevist om, at det ingenlunde kan stride mod højere Hensyn — man sætte disse Hensyn nok saa høit —, at en Mand udfører sin Bedrift, for derved at tjene sit Brød til sig og sin Familie paa Tider, som ellers ere henlagte til den offentlige Gudsdyrkelse, naar det skeer paa Steder, hvor saadant Arbejde ikke kan komme til at udøve nogen som helst Forstyrrelse paa de Steder, hvor Gudsstjenesten holdes. Men, da jeg var enig med mig selv om at forsøge paa at fremkalde en Forandring i denne Lov, kunde det ikke undgaae min Opmærksomhed, at den tillige indeholder flere andre Bestemmelser, som jeg troede med det Samme at burde forsøge paa at faae forandrede. Den hele Lov er nemlig overordentlig daarlig affattet, den er affattet saaledes, at jeg er vis paa, at en hvilken som helst Politimester i Medhold af denne Lov kan udøve hvilken som helst Indskriden om Søn- og Helligdagene, og tillige i Medhold af denne Lov undlade hvilken som helst Indskriden han vil; thi, naar man kun vil gienngaae nogle Paragrapher, vil man see, at efterat Reglen er opstillet, er der saamange Undtagelser derfra, at det bliver Undtagelserne, der komme til at udgjøre Reglen; det Hele er stillet saaledes, at den meest vilkaarlige Fortolkning derpaa vil kunne anvendes. Jeg har derfor, foruden at foreslaae Ubeladelsen af den forhen nævnte Paragraph, tillige tilladt mig at foreslaae andre Forandringer i Loven, som særlig gaae ud paa, saavidt muligt, at frigjøre det borgerlige Erhverv fra Indskriden af Politiet ved Forbud paa Grund af Hensyn til Søn-